

Petre I. Sturdza s-a născut la 23 octombrie 1869, în Iași, unde urmează câteva clase de liceu și de școală militară. În 1889, după moartea părinților săi, îmbrățișează cariera teatrală.

La 25 februarie 1890, debutează pe scena oficială a teatrului „Pastia” (Teatrul Național) din Iași, în rolul lui Nickel din *Ovreiul polonez* de Erckmann-Christian, odată cu Petre G. Liciu și State Dragomir.

În anii 1894—95 a urmat cursurile libere ținute la Sorbona, asistând în același timp cu asiduitate la reprezentațiile Comediei Franceze.

În vara următoare, călătorește în Italia, asistând la spectacolele marilor artiști italieni: Ermetto Novelli, Zacconi ș.a.

Revenind la Iași, continuă să joace pe scena Naționalului până în 1899, când demisionază, și este angajat apoi la Teatrul Național din București. Aici, Petre I. Sturdza a jucat timp de șapte ani până în 1906, când, sub directoratul lui Al. Davila, demisionează.

La 1 aprilie 1908 este din nou angajat la Teatrul Național din București, jucând în continuare până la 1 aprilie 1916, când este pensionat.

În 1919, acceptă angajamentul Companiei „Bulandra”, formație în care joacă până în 1921. Din acest an, Petre I. Sturdza face diferite turnee prin țară cu Agatha Birsescu și continuă să joace alternativ pe scena teatrului „Comedia”, „Teatrului Carol cel Mare” (Eforia) ș.a.

Dotat cu o cultură aleasă, Petre I. Sturdza a făcut cunoscut la noi în țară teatrul nordic, traducând și interpretând numeroase piese de H. Ibsen și B. Bjornson.

Dintre rolurile care au dat contur personalității sale artistice, amintim Scarli din *Amoruri triste*, Clermont din *Odette*, Generalul din *Contesa Sarah*, Cecina Poetus din *Messalina*, Laurent din *Thérèse Raquin*, Carlo din *Necinstiții*, Alexandru Fara din *Alleluia*, Doctorul Peter Bermon din *Instinctul*, Sergentul Helbig din *Stingereea*, Consolul Tilde din *Falimentul* Otto Stockman din *Dușmanul poporului*, Notarul din *Corbii* ș.a.m.d.

La 4 ianuarie 1933, Petre I. Sturdza a încetat subit din viață, în gara Pașcani.

Romald Bulfinski, artist societar al Teatrului Național din București, s-a născut la Craiova, la 22 noiembrie 1878, dintr-o familie de refugiați polonezi (tatăl său era un revoluționar fugit în România la vârsta de 16 ani, iar mama sa era româncă); a urmat liceul la Craiova și Brăila, fiind coleg cu poetul Panait Cerna.

A debutat în teatru în 1902, cu rolul Miket din *Vlaicu Vodă* de Al. Davila, pe scena oficială a orașului său natal, Craiova, continuând apoi să joace în diferite opere ale repertoriului craiovean.

În 1906 este angajat societar al Teatrului Național din Iași. Chemat în stagiunea 1909—1912 la București de către Pompiliu Eliade, directorul Teatrului Național, Romald Bulfinski preferă angajamentul propus de compania dramatică Al. Davila, unde joacă până în vara anului 1913. Trece apoi la Teatrul Național din Craiova, sub directoratul scriitorului Emil Girleanu, de unde se mută în sfârșit la Teatrul Național din București.

În 1921, ca societate cl. I-a al Teatrului Național din București, își dă examenul de absolvire a Conservatorului.

În 1922 este numit profesor la Conservatorul din București, iar între 1927—28 este director (împreună cu Mișu Fotino) al teatrului „Mic”, ca apoi să-și reia locul de artist de frunte al Teatrului Național din București. În 1936 este pensionat, după ce a strălucit într-un vast repertoriu clasic și modern : Shakespeare, Goethe, Schiller, Ibsen, Shaw, Pirandello, Gorki etc.

Jucând atât în tragedie, dramă, cit și în comedie, Romald Bulfinski, cu o voce profundă, clocotitoare, cu o ținută statuară, a realizat minunate creații în Sir Toby, Petrucchio, Falstaff, Holofern, Manasse și în *Maior Barbara*, *Azilul de noapte*, *Scandalul* ș.a.

După pensionarea din 1936, Romald Bulfinski (soțul Mariei Ciucurescu) a continuat să joace pe diferite scene bucureștene, fie în companiile teatrale conduse de Maria Ventura, Maria Filotti, fie prin alte formații efemere, pînă la 27 februarie 1947, cînd a fost numit director al Teatrului Național din Craiova, orașul nașterii și debutului său teatral.

Romald Bulfinski a încetat din viață în București, la 13 ianuarie 1953, după o suferință de cîteva luni, îndoliind teatrul românesc, în slujba căruia a fost peste 40 de ani.

G. F.

